

عنوان مقاله:

جلوه های ادبیات پایداری در سروده های فرخی یزدی

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 6، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فاطمه مدرس - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

فرشته رستمی - کارشناس ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

اوضاع خاص سیاسی و اجتماعی عصر مشروطه، سبب ظهور شاعرانی شد که مهمترین مضامین شعر آنها، اشعار وطنی و مهم ترین دغدغه شان مبارزه با نیروهای مستبد داخلی و خارجی بود که استقلال و آزادی کشور را به مخاطره می افکندند. یکی از این شاعران بنام آزادی خواه، فرخی یزدی است که اشعارش آکنده از اندیشه های وطن پرستانه است. این پژوهش بر آن است تا با روش تحلیلی - توصیفی به ترسیم و بررسی جلوه های گوناگون ادب پایداری در اشعار فرخی یزدی بپردازد. برآیند تحقیق نشان از آن دارد که دیوان فرخی یزدی را مضامین چون: بیان دردها و رنج های مردن ستمدیده و ترسیم چهره حقیقی آنها، بیان جنایت ها و بیدادگری های مستبدان داخلی و خارجی، ستایش آزادی و آزادگی، القای امید به آینده و ستایش شهیدان راه آزادی، دعوت به مبارزه و ایستادگی و در نهایت غم وطن، با یاد کرد از قهرمانان ملی و مذهبی تشکیل می دهد که هر یک از این موارد با ویژگی ها و مختصات خاص خود، نشان دهنده جلوه هایی از ادب پایداری در اشعار فرخی یزدی می باشند.

کلمات کلیدی:

فرخی یزدی، ادبیات پایداری، مردم، آزادی، استبداد، ایستادگی، وطن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135330>

